

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 1339/2012/FOR - Påstand om, at ECB-formandens medlemskab af Group of Thirty er uforeneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet

Afgørelse

Sag 1339/2012/FOR - Indledt den 24/07/2012 - Afgørelse af 01/02/2013 - Den vedrørte institution Den Europæiske Centralbank (Ingen fejl eller forsømmelser fundet) |

Klageren, ngo'en Corporate Europe Observatory, gjorde gældende, at ECB-formandens medlemskab af Group of Thirty er uforeneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet. Klageren hævdede, at ECB burde anmode sin formand om at træde ud af gruppen.

Ombudsmanden forstod det således, at klageren gjorde gældende, at Group of Thirty er en interessegruppe, der repræsenterer private finansielle interesser og fungerer som lobby med henblik på at fremme disse private finansielle interesser. Klageren anførte endvidere, at gruppen giver private interesser en platform til at drive lobbyvirksomhed over for ECB. Som bevis gjorde klageren følgende gældende: (i) visse medlemmer af Group of Thirty arbejder på nuværende tidspunkt eller har arbejdet for private banker og investeringsselskaber, (ii) gruppens finansiering kommer hovedsagelig fra private banker og (iii) gruppens mål favoriserer private interesser.

Efter omhyggeligt at have analyseret klagerens argumenter og ECB's udtalelse bemærkede Ombudsmanden, at mange medlemmer af gruppen faktisk repræsenterer offentlige organer, f.eks. andre centralbanker. Endvidere er dens finansiering spredt og kommer til dels fra offentlige organer. Med hensyn til gruppens mål fandt Ombudsmanden, at den foreliggende dokumentation støttede den opfattelse, at gruppen snarere var et debatforum end en interessegruppe eller en lobby. Ombudsmanden anførte endvidere, at det i princippet er korrekt og også nødvendigt, at formanden for ECB deltager i egnede diskussionsfora.

Ombudsmanden afviste således påstanden om, at ECB-formandens medlemskab af gruppen er uforeneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet, og konstaterede ikke noget

tilfælde af fejl eller forsømmelser fra ECB's side.

Ombudsmanden bemærkede også, at det i betragtning af ECB's i første omgang utilstrækkelige svar til klageren var med rette, at denne gav udtryk for bekymring med hensyn til spørgsmålet. Endelig fremsatte han to forslag. Det første var, at ECB med henblik på at sikre gennemsigtighed på sit websted burde medtage oplysninger om, at dens formand er medlem af Group of Thirty. Det andet var, at ECB i betragtning af sin øgede synlighed og sit ansvar burde tage skridt til yderligere at forbedre kvaliteten af sin kommunikation med offentligheden.

Baggrunden for klagen

1. Klageren, Corporate Europe Observatory (CEO) [1] , kontaktede Den Europæiske Centralbank (ECB) i 2011 og 2012 i forbindelse med ECB's formands medlemskab af "Gruppe of Thirty" [2] . I lyset af disse kontakter var klageren af den opfattelse, at ECB's formands medlemskab af gruppen "Trediv" bragte ECB's uafhængighed i fare. Det opfordrede ECB til at anmode sin formand om at trække sig ud af Trediv-gruppen. Da klageren ikke var tilfreds med de svar, den modtog fra ECB, henvendte klageren sig til Ombudsmanden. Efter at have undersøgt klagerens argumenter og ECB's svar til klageren indledte Ombudsmanden en undersøgelse og anmodede ECB om at forelægge sin udtalelse for Ombudsmanden.

Undersøgelsens genstand

2. Klageren hævder, at ECB's formands medlemskab af Trediv-gruppen er uforeneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet. Klageren hævdede, at ECB burde anmode sin formand om at trække sig ud af Trediv-gruppen.

Undersøgelsen

3. Klageren blev forelagt Ombudsmanden den 27. juni 2012. Ombudsmanden indledte en undersøgelse den 24. juli 2012. ECB afgav udtalelse den 30. august 2012. Klageren fremsatte sine bemærkninger den 29. september 2012.

Ombudsmandens analyse og konklusioner

A. Påstand om, at ECB's formands medlemskab af Trediv-gruppen er uforeneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet

Argumenter fremført for Ombudsmanden

4. Klageren hævder, at gruppen af tredive er et "lobbyselskab", der har til formål at fremme private finansielle interesser. Den hævder, at formålet med gruppen "Tredive" er at påvirke debatten om regulering af den finansielle sektor på verdensplan ved at fremsætte konkrete anbefalinger til politiske beslutningstagere i den private og offentlige sektor. Den konkluderer derfor, at medlemskabet af Tredive-gruppen er uforeneligt med stillingen som formand for ECB.

5. Ifølge klageren udgør Group of Thirty en vigtig grænseflade mellem private banker og centralbanker, og at en sådan ordning gør det muligt for nogle af de største private banker i verden at øve indflydelse på de øverste ledere i de vigtigste centralbanker i verden, herunder ECB. Klageren påpeger, at medlemmerne af Group of Thirty omfatter ledere og rådgivere fra større private finansielle organer såsom Morgan Stanley, JP Morgan Chase og BNP Paribas.

6. Den tilføjer, at Tredive-gruppen har støttet målene for "banklobbyen" på forskellige områder.

7. Det fortsætter med at hævde, at gruppen af Tredives aktiviteter og medlemskab er uigennemsigtige. Det er ikke muligt for offentligheden at få kendskab til detaljerne om ECB's formands deltagelse i Tredive-gruppen, eftersom møderne i Tredive-gruppen er fortrolige.

8. Klageren hævder, at enhver formand for ECB skal sikre, at han/hun ikke er påvirket af en finansiell lobby og ikke er tilknyttet noget forum eller proces, der kan bringe vedkommendes uafhængighed i fare eller give anledning til en interessekonflikt. Den tilføjer, at det er ECB's ansvar at sikre, at dens formand er uafhængig og ikke belastet af en interessekonflikt.

9. Klageren bemærker, at kravene om uafhængighed og fravær af interessekonflikter er fastsat i:

- Adfærdskodeks for medlemmerne af Styrelsesrådet ("adfærdskodeksen")
- Den supplerende kodeks for etiske kriterier for medlemmerne af direktionen og
- ECB's personaleregler, som indeholder de etiske rammer.

10. Den har tilføjet, at kravet om, at ECB skal forblive uafhængig, er fastsat i artikel 130 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der har følgende ordlyd:

"Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og opgaver, som er tillagt dem ved traktaterne og statuten for ESCB [3] og ECB, må hverken Den Europæiske Centralbank, en national centralbank eller medlemmer af deres besluttende organer søge eller modtage instrukser fra Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, fra nogen regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ . Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og medlemsstaternes regeringer forpligter sig til at overholde dette princip og til ikke at søge at påvirke medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks eller de nationale centralbankers besluttende organer i udførelsen af deres opgaver." (Emphasis tilføjet)

11. Klageren hævder, at hvis denne artikel skal have nogen betydning, skal der anvendes sikkerhedsforanstaltninger, herunder garantier vedrørende forholdet til repræsentanter for private banker.

12. Klageren tilføjer, at artikel 3.5 i adfærdskodeksen fastsætter, at Styrelsesrådets medlemmers forbindelser med interessegrupper skal være baseret på en tilgang, der er forenelig med deres uafhængighed som medlemmer af Styrelsesrådet og med integritetsprincippet. Klageren bemærker endvidere, at ECB har udpeget en etisk medarbejder til at overholde adfærdskodeksen. ECB meddelte imidlertid klageren, at ECB's formands deltagelse i Tredive-gruppen ikke indebærer nogen rådgivning fra den etiske medarbejder eller nogen høring af Styrelsesrådet. ECB tilføjede, at ECB's formands deltagelse i Tredive-gruppen er forenelig med adfærdskodeksen, eftersom "dialog og udveksling af synspunkter med tredjeparter er forenelig med de forpligtelser, der påhviler som medlem af Styrelsesrådet, og princippet om uafhængighed som fastsat i artikel 130 i TEUF". Klageren konkluderer, at ECB ikke fremlagde en analyse af Tredive-gruppen eller af ECB's formands rolle heri.

13. Klageren påpeger endvidere, at det i artikel 3 i den supplerende kodeks, som omhandler spørgsmålet om indkaldelser til møder, fastsættes, at bestyrelsesmedlemmerne skal udvise særlig forsigtighed med hensyn til "individuelle indbydelser". Det fremgår af den supplerende kodeks, at medlemmerne af bestyrelsen bør rådføre sig med den etiske rådgiver i tilfælde af tvivl. Klageren anfører, at formanden for ECB tilsyneladende ikke foretog en sådan høring.

14. Klageren finder det også relevant at tilføje, at formanden for ECB engang arbejdede for Goldman Sachs (en investeringsbank).

15. Endelig påpeger klageren, at ECB er bekendt med sin formands medlemskab af Tredive-gruppen, men at den ikke offentliggør disse oplysninger i formandens CV på sit websted.

Udtalelse fra ECB

16. ECB har i sin udtalelse til Ombudsmanden gjort gældende, at ECB's formands medlemskab af Tredive-gruppen er fuldt foreneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet og frem for alt ikke medfører nogen interessekonflikter. ECB sammenfattede sin holdning som følger. For det første hævdede den, at gruppen af Tredive ikke er en "lobby" eller en "interessegruppe". Ifølge ECB er gruppen af tredive snarere et forum for udveksling af synspunkter om globale økonomiske og finansielle spørgsmål. For det andet fremførte ECB, at det er vigtigt, at ECB's formand afholder regelmæssige møder og udveksler synspunkter med højtstående repræsentanter for den offentlige og private sektor. Sådanne kontakter er uundværlige for en korrekt gennemførelse af ECB's mandat, da de udgør en meget værdifuld kilde til førstehåndsinformation om udviklingen i det globale økonomiske og finansielle miljø, som ECB opererer i. De gør det således muligt for ECB at udvikle et informeret syn på dette miljø. Sådanne kontakter giver også ECB en kanal til formidling af sine politiske foranstaltninger. For det tredje gjorde den gældende, at ECB's formands medlemskab af Tredive-gruppen er helti

overensstemmelse med de strenge etiske standarder, der gælder for medlemmerne af ECB's besluttende organer. I lyset af ovenstående tre grunde konkluderede ECB, at klagerens påstande er ubegrundede.

17. ECB forklarer derefter sin holdning i detaljer. Den beskriver, hvad den anser for at være karakteren af gruppen af Tredive. Det giver en detaljeret redegørelse for gruppen af Tredives rolle og funktion, dens formål og medlemskab.

18. Hvad for det første angår formål, struktur og styring har ECB anført, at Group of Thirty er et privat, almennyttigt, offentligt kendt internationalt organ, der blev grundlagt i 1978, og som har til formål at uddybe forståelsen af internationale økonomiske og finansielle spørgsmål, at undersøge de internationale konsekvenser af beslutninger, der træffes i den offentlige og private sektor, og at undersøge de valgmuligheder, som markedsaktørerne og de politiske beslutningstagere har. Det består af højtstående repræsentanter for den private og offentlige sektor, herunder flere nuværende eller tidligere centralbankchefer, samt akademikere. Gruppen ledes i øjeblikket af Jean-Claude Trichet (tidligere formand for ECB). Den fulde liste over medlemmer af Tredive-gruppen offentliggøres på Tredive-gruppens websted.

19. Formelt er Group of Thirty et udvalg af en juridisk enhed kaldet "The Advisory Group on International Economic and Monetary Affairs, Incorporated", som er registreret i USA som en non-profit, skattefri organisation. Den administrerende direktør træffer de daglige beslutninger vedrørende driften af Tredive-gruppen i samråd med de ansvarlige for gruppen af tredive, alt efter hvad der er relevant. Beslutninger om ledelse, medlemskab og politik træffes af bestyrelsen. I øjeblikket består trustees af formanden for trustees og officererne i Gruppen af Tredive. Alle vigtige spørgsmål, der påvirker gruppens medlemmer og politikker, gennemgås på gruppens halvårige plenarmøder. Gruppen støttes af forskellige kilder: banker, ikke-bankselskaber, centralbanker, enkeltpersoner og, for specifikke projekter, fonde. Den nuværende liste over bidragsydere findes i et bilag til Trediveårsgruppens årsberetning [4] .

20. ECB bemærker endvidere, at gruppen af tredive udsender offentligt tilgængelige rapporter og afholder regelmæssige møder og seminarer, der når ud til et bredere publikum. Dets vigtigste begivenheder er de to årlige plenarmøder og de internationale bankseminarer. De fleste af medlemmerne deltager i plenarmøderne. Et lille antal fremtrædende gæster deltager også i drøftelserne på plenarmøderne. Visse emner er et regelmæssigt fokus for gruppen af Tredives opmærksomhed. Der er normalt en diskussion af de internationale økonomiske udsigter i løbet af de næste 12 til 24 måneder. Udviklingen på de finansielle markeder, især i tider med usikkerhed, er også blevet et omdrejningspunkt. I 2010 og 2011 fokuserede plenumdebatterne på at reparere økonomierne efter finanskrisen. Plenarmøderne drøftede årsagerne til og konsekvenserne af krisen, de erfaringer, der kan drages, de resterende udfordringer og konsekvenserne af finansielle og lovgivningsmæssige reformer for banksektoren. Plenarmøderne berørte også udviklingen i vækstøkonomierne, spørgsmål, som det internationale monetære system står over for, geopolitiske risici og andre relevante og rettidige emner. De internationale bankseminarer afholdes samtidig med IMF's og Verdensbankens årlige møder. Disse seminarer har deltagelse af såvel medlemmer som ikke-medlemmer, herunder bl.a. mange centralbankchefer, finansministre og formænd for den

finansielle sektor. Hvert seminar indeholder præsentationer af højtstående repræsentanter for den private og offentlige sektor over hele verden. Relevante oplysninger om Trediveårsgruppens aktiviteter, herunder de drøftede emner, samt talere på seminarer og deltagere på plenarmøder findes i Trediveårsgruppens årsberetning [5] .

21. Det fremgår af det ovenstående, at gruppen af tredive ikke er en lobby eller en interessegruppe, der har til formål at påvirke enhver beslutningsproces på en sådan måde, at den forsvare private interesser. Det er snarere et forum for oplyst og direkte refleksion og debat om spørgsmål af relevans for den økonomiske og finansielle verden med det formål at uddybe forståelsen af internationale økonomiske og finansielle spørgsmål.

22. ECB understreger endvidere, at ECB's formand hverken er administrator eller medarbejder i Tredive-gruppen (jf. ovenfor, præmis 19).

23. ECB anfører endvidere, at ECB's formand som medlem af gruppen på tredive år efter indbydelse og vederlag kan beslutte at deltage i arrangementer, der organiseres af gruppen. Disse begivenheder giver mulighed for en udveksling af synspunkter om globale økonomiske og finansielle spørgsmål. Oplysninger om disse arrangementer, f.eks. deltagere og præsentationer på plenarmøder, seminarer og studiegrupper, gøres offentligt tilgængelige på Tredive-gruppens websted. Sådanne dialoger giver ifølge ECB en nyttig mulighed ikke blot for bedre at forstå internationale politiske beslutningstageres, markedsdeltageres og akademikeres synspunkter og opfattelser, men også for at forklare ECB's politiske foranstaltninger til et bredere publikum. For at sikre en korrekt gennemførelse af ECB's mandat skal ECB's politiske beslutningstagere informeres om og forstå udviklingen i det globale økonomiske og finansielle miljø. Det er således ikke i strid med hans institutionelle rolle, at ECB's formand mødes med repræsentanter for dette "omgivende miljø", enten fra den offentlige sektor eller den private sektor, med henblik på dialoger og udveksling af synspunkter. På samme måde arrangerer ECB (med) hvert år flere konferencer, der samler personer fra den offentlige og private sektor samt den akademiske verden. Dette viser, at ECB's formands medlemskab af Tredive-gruppen ikke er uforeneligt med ECB's uafhængighed, men derimod helt og holdent falder inden for rammerne af hans stilling. ECB anfører endvidere, at dens formand er bundet af princippet om uafhængighed og tavshedspligt, når den deltager i sådanne drøftelser eller debatter.

24. ECB har gjort gældende, at dens formands medlemskab af Tredive-gruppen ikke giver anledning til en interessekonflikt. Det skaber hverken en sådan interessekonflikt eller er i strid med bestemmelserne i ECB's etiske rammer. Medlemmerne af ECB's besluttende organer er bundet af en omfattende etisk ramme, der specificerer standarder for integritet og adfærd. Disse standarder tager hensyn til det særlige ansvar, som medlemmerne af ECB's besluttende organer har for at bevare ECB's og ESCB's integritet og omdømme som helhed. De indeholder navnlig regler om deltagelse i konferencer, receptioner og kulturelle arrangementer og om interessekonflikter og regler om offentliggørelse heraf, som er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i Europarådets henstilling om adfærdscodekser for offentligt ansatte og OECD's henstilling om retningslinjer for håndtering af interessekonflikter i den offentlige tjeneste. For det første er det, som allerede forklaret, nødvendigt for en korrekt gennemførelse af ECB's mandat, at ECB's formand regelmæssigt udveksler synspunkter med repræsentanter

for det globale økonomiske og finansielle miljø, som ECB opererer i. For det andet er gruppen af tredivere som nævnt ovenfor ikke en interessegruppe som omhandlet i artikel 3.7 i adfærdskodeksen for medlemmerne af Styrelsesrådet, men et ikke-partipolitisk diskussionsforum. For det tredje giver ECB's formands medlemskab af gruppen Tredivere ikke ham "enhver potentiel fordel for sig selv, hans familie, hans andre slægtninge eller kreds af venner og bekendte". Et sådant medlemskab er derfor pr. definition ikke egnet til at give anledning til private eller personlige interesser og i endnu mindre grad til nogen form for konflikt eller forekomst af interesse.

25. I lyset af ovenstående anfører ECB, at den har tillid til, at de forudgående oplysninger om Tredivere-gruppen udgør tilstrækkelige beviser for, at ECB's formands medlemskab af gruppen på tredivere hverken udgør en åbenbar eller faktisk interessekonflikt og ikke bringer ECB's formands uafhængighed i fare.

Klagerens bemærkninger

26. Klageren fremsatte følgende bemærkninger vedrørende ECB's udtalelse.

27. Med hensyn til sammensætningen af Tredivere-gruppen bemærker klageren, at selv om ECB fastholder, at gruppen "ikke er en lobby eller en interessegruppe, men et forum for udveksling af synspunkter om globale økonomiske og finansielle spørgsmål", anerkender ECB, at gruppen af tredivere er sammensat af højtstående repræsentanter for den private og offentlige sektor og akademikere. Af de 32 nuværende faste medlemmer arbejder 12 for private finansielle institutioner. Andre medlemmer, det hedder, passerede gennem "svingdøren", der arbejder for den private sektor og derefter den offentlige sektor, eller omvendt.

28. Klageren understreger også, at vigtige beslutninger vedrørende ledelse, medlemskab og politik i Gruppen af Tredivere år træffes af bestyrelsen og "officers" i gruppen af tredivere. Inden for denne udvalgte gruppe arbejder fem af de otte medlemmer for den private finanssektor.

29. Med hensyn til finansieringen af Tredivere-gruppen bemærker klageren, at selv om ECB's udtalelse nævner spørgsmålet, tager den ikke fat på årsagen til, at dette kan udgøre et problem. Selv om de beløb, der er givet til Group of Thirty, ikke oplyses, er 45 af de 79 finansielle bidragsydere til Group of Thirty finansielle virksomheder eller banklobbykoncerner. Klageren mener, at det forhold, at Tredivere-gruppen er afhængig af finansieringen af disse kilder, viser, at Tredivere-gruppen er et initiativ, der fremmes af den private finanssektor.

30. Med hensyn til aktiviteterne i gruppen "Tredivere" bemærker klageren, at gruppen af tredivere udarbejder større undersøgelser gennem arbejdsgrupper, der ledes af en styringskomité. Klageren hævder, at disse undersøgelser giver politisk rådgivning.

31. I de seneste fire år har gruppen "Tredivere" offentliggjort fire store undersøgelser af nøglespørgsmål vedrørende international finansiell regulering, nemlig:

"Finanstilsynets struktur" (2008) af Paul Volcker (gruppe af tredivere), Roger Ferguson

(TIAA-CREF), Jacob Frenkel (AIG), Richard Debs (Morgan Stanley), Geoffrey Bell (Geoffrey Bell & co.), Arminio Fraga-Neto (Gavea Investimentos), E. Gerald Corrigan (Goldman Sachs) Gerd Häusler (Lazard International), Andrew Crockett (JPMorgan Chase), John Heimann (Institut for Finansiell Stabilitet), Jacques de Larosière (BNP Paribas), Stuart Mackintosh (gruppe af trediv).e).

Reform af Den Internationale Valutafond (2009). Formand: Jacob Frenkel (AIG). Ordinære medlemmer: Stanley Fischer (Israels bank), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Peter B. Kenen (professor), Guillermo Ort z (Banco de M xico), Stuart Mackintosh (gruppe af trediv).e).

"Finansiell reform: en ramme for finansiell stabilitet" (2009) af Paul Volcker (gruppe af trediv).e), Arminio Fraga Neto (Gavesa Investimentos), Tommaso Padoa-Schippoa (Promontory Financial Group), Stephen Thieke (RiskMetrics)

"Styrkelse af den finansielle stabilitet og modstandsd gtighed" (2010). Formand: Roger Ferguson (TIAA-CREF), medlemmer: hele medlemskabet af Gruppe af Trediv).e

Klageren lægger vægt på, at visse medlemmer støttede de fleste af disse undersøgelser i deres egenskab af "repræsentanter" for den private sektor.

32. Klageren stiller derefter et spørgsmål om centralbankens rolle i Trediv).e-gruppen. Kan de, spørger klageren, virkelig være forbundet med, hvad der er "politisk rådgivning", der er underskrevet af nogle af de største finansielle selskaber i verden?

33. I ovennævnte sammenhæng bemærker klageren, at de fleste centralbanker har sat deres navn på centrale undersøgelser, der er udarbejdet af gruppen af trediv).e "i deres individuelle kapacitet". F.eks. underskrev den daværende formand for ECB, Jean-Claude Trichet, undersøgelsen i sin individuelle egenskab, da Gruppen af Trediv).es Gruppe udsendte sin rapport om IMF i 2009. Efter klagerens opfattelse kan ECB's formand ikke kombineres med godkendelsen af "politiske dokumenter", der hovedsagelig er skrevet af repræsentanter for store finansielle selskaber, selv om undersøgelsen indeholder en formel ansvarsfraskrivelse. I praksis lægger store dele af pressen ikke mærke til centralbankernes forbehold. Da rapporten om IMF blev offentliggjort, blev den klart modtaget af pressen som en "gruppe af trediv).e" publikation, og som sådan et dokument støttet af alle gruppe af trediv).e medlemmer.

34. Klageren fastholder, at gruppen af trediv).e har haft en politik, der går ud på at støtte selvregulering og selvtilsyn i de seneste to årtier, herunder debatter om clearing og afvikling af værdipapirer, om over-the-counter-derivater og om anvendelse af risikovurdering i international bankregulering.

35. Klageren anfører f.eks., at Group of Thirty offentliggjorde en større rapport skrevet af repræsentanter for JPMorgan, BNP Paribas, Morgan Stanley og sammenslutningen af derivathandlere ISDA, der afviste offentligt tilsyn eller regulering og støttede et system med selvregulering inden for derivater. Klageren anfører, at rapporten Group of Thirty, som indeholdt argumenter for, hvorfor regeringer ikke skulle regulere denne sektor, blev fremmet som den

endelige rapport om derivater. Klageren tilføjer, at selv om en vis skepsis blev udtrykt i den interne debat i Tredivegruppen (Paul Volcker (Federal Reserve) og Brian Quinn (Bank of England) var forsigtige med manglende hensyntagen til systemiske risici), blev der fundet et kompromis inden for gruppen. Mange af de tredive medlemmer gjorde derefter en samordnet indsats for at gøre forslagene til virkelighed. JPMorgan gjorde sin egen risikovurderingsmodel frit tilgængelig i et overraskende træk for at indikere et stærkt engagement i den private sektor over for intern risikostyring og lobbyister fra den private sektor, såsom American Bankers Association, omfavnede Gruppen af Tredives forslag. Gruppen af Tredives rapport antog større betydning, da flere amerikanske reguleringsorganer begyndte at bruge det som en autoritativ kilde. Efter et par år anfører klageren, at Gruppen af Tredives selvregulering og selvtilsyn havde vundet over sine kritikere.

36. Klageren anfører, at Gruppen af Tredives indflydelse på bankreguleringen på mange måder svarer til dens indflydelse på reguleringen af derivater. Ifølge klageren fastsatte Tredive-gruppen betingelserne for debatten om, hvordan systemiske risici skal håndteres inden for rammerne af international bankregulering. Ifølge klageren foreslog Tredive-gruppen, at selvregulering og selvkontrol anvendes til at vurdere risici. Ifølge klageren hjalp Gruppen af Tredives arbejde den private sektor med at finde fælles fodslag i debatten om de såkaldte Basel II-aftaler. I modsætning til processen med over-the-counter-derivater var kampen om intern risikovurdering ikke en åben politisk kamp, men fandt sted inden for rammerne af internationale forhandlinger med lidt offentlig debat. Men i det omfang, der var en offentlig debat, spillede Tredive-gruppen en rolle i den.

37. Ifølge klageren viser disse to eksempler, at gruppen af tredive er langt mere end en tænketank. Den har, hævder klageren, udvist en politisk præference for selvregulering og selvkontrol og har arbejdet på at etablere dem som normen i den globale finansielle styring. Klageren mener faktisk, at ECB's udtalelse giver et billede, der er baseret på delvise/ufuldstændige oplysninger om selve karakteren af Gruppen på Tredive. Ifølge klageren har ECB en tendens til at skildre gruppen som et neutralt organ, hvor vismænd udveksler abstrakte teorier. Ifølge klageren er dette ikke sandt. Ifølge klageren er gruppen af tredive snarere en klub med ambitioner om at udforme debatten om finansiell regulering globalt med henblik på at påvirke resultaterne.

38. Kort sagt har gruppen af tredive efter klagerens opfattelse alle kendetegnene ved en "lobbygruppe": det er finansieret af private finansielle selskaber, det er domineret af repræsentanter for stort set de samme selskaber (dets offentlige tal er for det meste mennesker, der repræsenterer finansielle selskaber), dens formål er at formulere politik og påvirke finansiell regulering, og historisk er det kendt for at have taget positioner tæt på positionerne i finansielle selskaber. Den anfører, at den også kan betragtes som en "interessegruppe" eller "eliteklub". Ifølge klageren er det bestemt ikke en "neutral tænketank".

39. Klageren hævder, at hvis ECB havde fremlagt en beskrivelse af formandens aktiviteter i Tredive-gruppen, kunne dette have kastet lys over sagen på en måde, som en søgning efter offentligt tilgængelige oplysninger ikke kan gøre (forudsat at ECB har adgang til eller kan få adgang til disse detaljerede oplysninger). Klageren anfører imidlertid, at de oplysninger, som

ECB giver Ombudsmanden i sin udtalelse, er af begrænset værdi. Klageren understreger, at gruppen af tredive møder er lukket for offentligheden. Som følge heraf kan der kun findes få oplysninger om gruppens interne arbejde i det offentlige rum. ECB's udtalelse indeholder imidlertid ingen yderligere oplysninger om, hvad der sker i gruppen af tredive seminarer og møder.

40. Klageren bemærker, at ECB's formand er bundet af princippet om uafhængighed og tavshedspligt, når han deltager i gruppe af tredive møder og seminarer. Denne påstand kan ikke bekræftes, da der ikke foreligger oplysninger om Tredive-gruppens interne procedurer.

41. Klageren anerkender behovet for, at ECB's formand holder sig orienteret og er i kontakt med andre centralbanker og drøfter spørgsmål af betydning for banker og finansielle institutioner. Valget af miljø og omstændighederne i forbindelse med en sådan udveksling af synspunkter er imidlertid yderst relevant. Det forhold, at ECB også organiserer konferencer og seminarer, ændrer ikke betydningen af medlemskabet af Tredive-gruppen.

42. Klageren bemærker, at ECB i et tidligere brev anførte, at Draghis deltagelse i Tredive-gruppen sker i hans personlige egenskab efter indbydelse." Den bemærker, at dette ikke er nævnt i ECB's udtalelse, hvilket tyder på, at det er nødvendigt at være medlem af Tredive-gruppen for at sikre en korrekt gennemførelse af ECB's mandat.

43. Med hensyn til etiske regler bemærker klageren, at Ombudsmanden anmodede ECB om at tage hensyn til to separate internationale etiske retningslinjer. Med dette in mente bemærker klageren, at ECB's udtalelse er bemærkelsesværdig kort, og fremsætter kun tre bemærkninger: Den første kommentar er: "Det er nødvendigt for en korrekt gennemførelse af ECB's mandat, at ECB's formand regelmæssigt udveksler synspunkter med repræsentanter for det globale økonomiske og finansielle miljø, som ECB opererer i." I denne forbindelse henviser ECB til artikel 3.4 i adfærdskodeksen for medlemmerne af Styrelsesrådet, der har følgende ordlyd: "De kan dog acceptere invitationer til konferencer, receptioner eller kulturelle arrangementer og tilknyttet underholdning, herunder passende gæstfrihed, hvis deres deltagelse i arrangementet er forenelig med udførelsen af deres hverv som medlemmer af Styrelsesrådet. I den forbindelse kan de acceptere rejse- og opholdsudgifter, der svarer til varigheden af deres forpligtelse, medmindre arrangørerne er institutioner under deres tilsyn. Navnlig bør Styrelsesrådets medlemmer udvise særlig forsigtighed med hensyn til individuelle opfordringer. Disse regler bør gælde på samme måde for deres ægtefæller eller partnere, hvis invitationerne også udvides til at omfatte dem, og hvis deres deltagelse er i overensstemmelse med internationalt anerkendt sædvane." ECB henviser også til artikel 3 i den supplerende kodeks for etiske kriterier for medlemmerne af ECB's direktion. Denne artikel om modtagelse af invitationer lyder således: "Medlemmer af Direktionen kan under hensyntagen til deres forpligtelse til at overholde princippet om uafhængighed og undgå interessekonflikter acceptere indbydelser til konferencer, receptioner eller kulturelle arrangementer og tilknyttet underholdning, herunder passende gæstfrihed, hvis deres deltagelse i arrangementet er forenelig med udførelsen af deres opgaver eller er i ECB's interesse. I den forbindelse kan de acceptere arrangørernes betaling af rejse- og opholdsudgifter svarende til varigheden af deres forpligtelse. Medlemmerne af Direktionen kan navnlig acceptere invitationer til arrangementer med stor deltagelse, samtidig med at de skal

udvise særlig forsigtighed med hensyn til individuelle indbydelser. Alle honorarer, som medlemmerne af Direktionen kan acceptere for foredrag og taler, der afholdes i deres officielle egenskab, anvendes af ECB til velgørende formål." Klageren anfører, at selv om de to artikler understreger, at medlemmer af ECB's direktion kan acceptere invitationer, indebærer dette ikke, at deltagelse i Tredive-gruppen er forenelig med formandens opgaver eller med ECB's interesser, og det indebærer heller ikke, at der er taget behørigt hensyn til princippet om uafhængighed og behovet for at undgå interessekonflikter. I den forbindelse hævder klageren, at ECB aldrig har foretaget en grundig vurdering af Tredive-gruppen.

44. Klageren anfører, at en interessekonflikt meget vel kan baseres på "formodet loyalitet" over for en organisation.

45. Klageren bemærker også, at ECB's formands medlemskab af Tredive-gruppen på trods af den nuværende klage til Ombudsmanden og den ret udbredte dækning i pressen stadig ikke fremgår af hans CV på ECB's websted.

46. Som konklusion anfører klageren, at det er helt afgørende, at ECB's ledelse generelt og især formanden ikke kan mistænkes for at være under utilbørlig indflydelse fra finansielle lobbyer. Klageren er af den opfattelse, at ECB's formands medlemskab af Tredive-gruppen giver anledning til bekymring. Det mener, at de centrale principper i EU-traktaterne og de etiske regler ikke er blevet taget alvorligt af ECB. Der kan sættes spørgsmålstejn ved ECB's uafhængighed, hvis f.eks. politiske spørgsmål afgøres inden for en ramme som Tredive-gruppen. ECB's omdømme kan blive beskadiget, hvis f.eks. gruppen af 30's talspersoner direkte eller indirekte foreslår, at ECB's formand støtter forslag, der foretrækkes af den private sektor. Klageren tilføjer, at interessekonflikt (tilsyneladende eller potentiel) — et begreb, der indgår i det overordnede princip om at sikre uafhængighed — også kan udgøre en trussel, hvis formanden f.eks. indtager en holdning, der fortolkes som loyalitet over for en organisation som Tredive-gruppen, eller hvis formanden slår til lyd for politikker, der ville være særligt gunstige for de selskaber, der er repræsenteret i organisationen. Klageren mener ikke, at ECB's udtalelse på nogen måde imødekommer de betænkeligheder, der er rejst i klagen. Klageren mener også, at ECB's udtalelse bekræfter sin frygt for, at ECB på intet tidspunkt har taget sagen alvorligt, hverken før eller efter klageren indgav sin klage. Der er ingen spor, understreger den, at sagen er blevet behandlet af den etiske rådgiver. Dette får klageren til at understrege, at der ud over kravet om, at formanden forlader Tredive-gruppen, er behov for drastisk at forbedre ECB's interne procedurer.

Ombudsmandens vurdering

47. I henhold til artikel 130 i TEUF [6] og statuttene for ECB [7] skal medlemmerne af ECB's besluttende organer handle uafhængigt. Ombudsmanden bemærker, at denne forpligtelse tjener to formål. For det første er det med til at sikre, at medlemmerne bestræber sig på at udføre opgaverne og opfylde ECB's mål korrekt og fuldt ud og dermed bidrager til ECB's effektivitet. For det andet bidrager forpligtelsen for medlemmerne af ECB's besluttende organer til at handle uafhængigt også til at sikre ECB's legitimitet i EU-borgernes øjne.

48. Ud over deres forpligtelse til at handle uafhængigt skal medlemmer af ECB's besluttende organer også undgå interessekonflikter. Ombudsmanden understreger, at ECB's og EU's legitimitet i borgernes øjne ikke kun afhænger af at undgå **reelle** interessekonflikter, men også af **tilsyneladende** interessekonflikter [8] .

49. Ombudsmanden forstår klagerens argument om, at gruppen af tredive er en "interessegruppe", der repræsenterer private finansielle interesser og en "lobby" for at fremme disse private finansielle interesser. Klageren foreslår også, at hvis Group of Thirty ikke er en lobby i sig selv, giver den private interesser en platform til at lobbye de øverste beslutningstagere i de vigtigste centralbanker i verden, herunder ECB. Klageren konkluderer derfor, at medlemskab af Tredive-gruppen er uforeneligt med rollen som formand for ECB og med hans forpligtelse til at forblive uafhængig.

50. Efter nøje at have analyseret alle klagerens argumenter forstår Ombudsmanden, at klageren baserer sit synspunkt om, at gruppen af tredive er en interessegruppe og en lobbyorganisation, på følgende tre hovedgrunde: i) sammensætningen af Tredive-gruppen, navnlig det forhold, at visse medlemmer af gruppen af tredive i øjeblikket arbejder eller har arbejdet for private banker og investeringsselskaber (II) finansieringen af Tredive-gruppen, som klageren anfører hovedsagelig kommer fra private bank- og investeringsselskaber, og iii) målene for gruppen af tredive, som klageren anfører begunstiger private interesser og afspejles i de spørgsmål, der drøftes, og i de rapporter, der er udarbejdet af Tredive-gruppen på det finansielle og økonomiske område.

51. ECB hævder, at gruppen af tredive er et forum for udveksling af synspunkter om globale økonomiske og finansielle spørgsmål med det formål at uddybe forståelsen af internationale økonomiske og finansielle spørgsmål. Den hævder, at gruppen af tredive ikke er en "lobby" eller "interessegruppe", der har til formål at påvirke enhver beslutningsproces på en sådan måde, at den forsvare private interesser.

52. En "interessegruppe" er, forstår Ombudsmanden, en gruppe af fysiske og juridiske personer, der deler en fælles interesse med hensyn til et materielt spørgsmål, og som søger at fremme denne fælles interesse på forskellige måder. En "lobby" kan forstås som en interessegruppe, der søger at fremme sin fælles interesse ved direkte at påvirke tredjeparter, herunder offentligt ansatte.

53. Ombudsmanden vil herefter undersøge klagerens argumenter vedrørende sammensætningen, finansieringen og målene for Gruppen af Tredive. I den forbindelse vil Ombudsmanden ikke blot tage hensyn til klagerens og ECB's bemærkninger, men også til de offentliggjorte oplysninger om Tredive-gruppen, der er tilgængelige på sidstnævntes websted.

Sammensætningen af gruppen af Tredive

54. Ombudsmanden bemærker, at gruppen "Tredive" består af fremtrædende akademikere med speciale inden for økonomi og finansiering; højtstående politikere med erfaring inden for økonomi og finans; fungerende og tidligere højtstående medlemmer af centralbanker og

internationale finansielle organisationer og høje tal fra private banker og investeringsselskaber. Det nuværende medlemskab af Tredive-gruppen er som følger [9] :

Paul A. Volcker (tidligere formand for US Federal Reserve System)

Jacob A. Frenkel (formand for JPMorgan Chase International)

Jean-Claude Trichet (tidligere formand for ECB; Æresguvernør, Banque de France)

Geoffrey L. Bell (administrerende sekretær for gruppen af tredive; Præsident Geoffrey Bell and Associates; Tidligere rådgiver, Venezuelas nationalbank)

Leszek Balcerowicz (professor, Warszawas økonomiskole; Tidligere præsident, Polens nationalbank)

Mark J. Carney (guvernør og formand for Canadas Bank; Formand for Rådet for Finansiell Stabilitet Bestyrelsen, BIS)

Jaime Caruana (generaldirektør i Bank for International Settlements, Tidligere guvernør, Banco de España)

Domingo Cavallo (formand og administrerende direktør, DFC Associates, LLC; Tidligere økonomiminister, Argentina)

E. Gerald Corrigan (direktør i Goldman Sachs Group, Inc.; Tidligere præsident, Federal Reserve Bank of New York)

Guillermo de la Dehesa Romero (direktør, Grupo Santander; Tidligere vicedirektør, Banco de España)

Mario Draghi, formand for ECB

William C. Dudley (præsident for Federal Reserve Bank of New York; Tidligere partner og administrerende direktør, Goldman Sachs)

Martin Feldstein (Professor of Economics, Harvard University)

Roger W. Ferguson, Jr. (Formand og administrerende direktør, TIAA-CREF; Tidligere formand for Swiss Re America Holding Corporation)

Stanley Fischer (regeringsleder, Bank of Israel; Tidligere administrerende direktør for Den Internationale Valutafond)

Arminio Fraga Neto (stiftende partner, Gavea Investimentos; Tidligere guvernør, Banco Central do Brasil)

Gerd Häusler (CEO, Bayerische Landesbank, Tidligere administrerende direktør og medlem af Advisory Board, Lazard and Company)

Philipp Hildebrand (Senior Visiting Fellow, Blavatnik School of Government, Oxford University; Tidligere formand for bestyrelsen, den schweiziske nationalbank)

Mervyn King (Governor, Bank of England)

Paul Krugman (professor i økonomi, Princeton University)

Guillermo Ortiz (formand og formand, Grupo Financiero Banorte; Tidligere guvernør i Banco de Mexico Formand for bestyrelsen, Banken for Internationale Betalinger)

Raghuram G. Rajan (Professor of Economics, Chicago Booth School of Business; Økonomisk rådgiver for Indiens premierminister)

Kenneth Rogoff (professor i offentlig politik og økonomi, Harvard; Tidligere cheføkonom, Den Internationale Valutafond)

Tharman Shanmugaratnam (vicepremierminister og finans- og arbejdskraftminister, Singapore, Formand for Singapores monetære myndighed)

Masaaki Shirakawa (guvernør, Bank of Japan; Tidligere professor, Kyoto University School of Government)

Lawrence Summers (professor ved Harvard University; Tidligere direktør for Det Nationale Økonomiske Råd Tidligere formand for Harvard University; Tidligere amerikansk finansminister)

Lord Adair Turner (formand for Financial Services Authority; Medlem af House of Lords, Det Forenede Kongerige)

David Walker (Senior Advisor, Morgan Stanley International, Inc.; Tidligere formand for Værdipapir- og Investeringsrådet)

Axel A. Weber (formand, UBS)

Yutaka Yamaguchi (tidligere vicedirektør, Bank of Japan)

Ernesto Zedillo (direktør for Yale Center for the Study of Globalization, Yale University; Mexicos tidligere præsident)

Zhou Xiaochuan (guvernør, People's Bank of China; Tidligere præsident, den kinesiske byggebank; Tidligere vicehandelsminister)

Abdlatif Al-Hamad (Seniormedlem) (formand for Den Arabiske Fond for Økonomisk Udvikling; Tidligere finans- og planlægningsminister i Kuwait).

55. En undersøgelse viser, at mere end halvdelen af de 38 medlemmer er nuværende eller tidligere højtstående embedsmænd i offentlige institutioner, nemlig centralbanker, finansielle tilsynsmyndigheder og internationale offentlige finansielle organer, mens mindre end en tredjedel i øjeblikket arbejder for private virksomheder.

56. I lyset af den store mangfoldighed af medlemmer af Gruppen på Tredive år mener Ombudsmanden, at det ikke er muligt alene ud fra sin sammensætning at konkludere, at Tredive-gruppen er en lobby eller en interessegruppe, der deler en "fælles interesse", hvilket kan bringe ECB's uafhængighed i fare.

Finansieringen af Tredive-gruppen

57. Klageren hævder, at den måde, hvorpå Tredive-gruppen finansieres, viser, at gruppen er et initiativ, der fremmes af den private finanssektor. Klageren lægger vægt på, at 45 af de 79 finansielle bidragsydere til koncernen er finansielle virksomheder eller banklobbykoncerner.

58. Ombudsmanden har gennemgået Tredive-Gruppens årsberetning (tilgængelig på dens websted) og noterer sig følgende: koncernen støttes af banker, ikke-bankselskaber, centralbanker, enkeltpersoner og, for specifikke projekter, fonde. Dens samlede omsætning var USD 646965 i regnskabsåret 2010 og USD 618509 i regnskabsåret 2011. Af disse indtægter kom 619 547 USD fra bidrag i 2010, og 597 501 USD kom fra bidrag i 2011. Den modtager også beskedne beløb fra salget af papirer i papirudgaver af de dokumenter, den udarbejder (elektroniske kopier er gratis tilgængelige på Group of Thirty-webstedet [10]).

59. Bidragsyderne til Tredive-gruppen i regnskabsårene 2010 og 2011 var følgende:

Absa Group Ltd

I nærheden af Gavea Investimentos

AIG, Inc.

Goldman Sachs og Co.

Den Arabiske Fond for Økonomisk og Social Udvikling

Hoteller i nærheden af Gulf International Bank

Asociación Española de Banca

I nærheden af Toyoo Gyohten

Den østrigske nationalbank

Hongkongs monetære myndighed

Banca d'Italia

HSBC Holdings Plc.

Hoteller i nærheden af Banco Central de Chile

Sammenslutningen af indiske banker

I nærheden af Banco de Galicia

I nærheden af Itau Unibanco

Banco de Portugal

Japans kreditvurderingsbureau

Banco Mercantil

Hoteller i nærheden af JPMorgan Chase International

Banco Sabadell

Hoteller i nærheden af Kaufman Foundation

Banco Santander

LCH Clearnet Group Limited

I nærheden af Bank Hapoalim

Hoteller i nærheden af Mizuho Financial Group Inc

I nærheden af Bank Leumi le-Israel BM

Den monetære myndighed i Singapore

Bank of East Asia, Ltd.

Moore Capital Management

Hoteller i nærheden af Bank of Nova Scotia

Hoteller i nærheden af Morgan Stanley & Co., International

Hoteller i nærheden af Bank of Tokyo Mitsubishi UFJ

Ungarns nationalbank

BANKIA

Olayan Group

I nærheden af Banque Centrale du Luxembourg

Stiftelsen af det åbne samfund

Banque de France

Kinas nationalbank

Barclays

Bank of Australia

BMCE Bank

Reserve Bank of India

I nærheden af BM &F Bovespa

Af Peter Roth

BNP Paribas

Royal Bank of Skotland

I nærheden af Brevan Howard

Thomas Russo

Hoteller i nærheden af Brown Brothers Harriman & Co.

I nærheden af Sella Holding Banca

Caxton Associates

Singapore Government Investment Corporation

Central Bank and Financial Services Authority of Ireland (Central Bank and Financial Services Authority of Ireland)

Forvaltning af Soros-fonden

Restauranter i nærheden af Central Bank of Barbados

Standard & Poor's

Centralbanken af Malta

Sullivan og Cromwell

Centralbanken af Jordan

Sveriges Riksbank

CIB Bank Ltd

Den schweiziske nationalbank

Citicorp

Schweiziske Re

Commonwealth Bank of Australien

TEMASEK

Kredit Suisse

Challenger Foundation

Danmarks Nationalbank

Investering i Tudor

Debs Foundation

UBS

Deutsche Bank AG

Unicredito Italiano

Dubai Financial Services Authority

Hoteller i nærheden af Whitehead Foundation

Af Roger Ferguson

60. Gruppen "Trediv" modtog også naturalydelser (f.eks. indkvartering, mødefaciliteter...) i 2010 og 2011 fra:

Den Arabiske Fond for Økonomisk og Social Udvikling

I nærheden af Bank Al Maghrib

Hoteller i nærheden af Davis Polk & Wardwell

Hoteller i nærheden af Federal Reserve Bank of New York

Den Interamerikanske Udviklingsbank

JPMorgan Chase

Af Morgan Stanley

Den marokkanske bankforening

Det Schweiziske Forbunds formandskab

Den schweiziske bankforening

Den schweiziske nationalbank

Tapetnetværk

TIAA-CREF

61. Ombudsmanden noterer sig først den store mangfoldighed af bidragydere til Trediv-Gruppen. Bidragyderne af midler og bidragydere i naturalier er private banker og forsikringsselskaber, investeringsselskaber, almennyttige fonde, enkeltpersoner og offentlige organer såsom nationale centralbanker og internationale offentlige finansielle organer.

62. Det er tilfældet, at lidt over halvdelen af de 88 bidragydere (som kombinerer dem, der yder bidrag af midler og bidrag i naturalier), er private banker eller banksammenslutninger, forsikringsselskaber eller investeringsselskaber. Det er imidlertid vigtigt, at næsten en tredjedel

er offentlige organer [11] , herunder mange nationale centralbanker i EU-medlemsstaterne. Ombudsmanden finder, at det ikke er overbevisende at foreslå, at så mange forskellige offentlige organer, herunder nogle nationale centralbanker i EU, ville finde det berettiget at bidrage til Tredive-gruppen, hvis den rent faktisk var "et initiativ, der blev fremmet af parter i den private finanssektor med henblik på at fremme deres interesser".

63. I lyset af ovenstående mener Ombudsmanden ikke, at den måde, hvorpå Tredive-gruppen finansieres, støtter klagerens argument om, at Tredive-gruppen er et initiativ, der fremmes af parter i den private finanssektor med henblik på at fremme deres interesser.

Gruppen af Tredives

64. Klageren hævder, at målene for gruppen af tredive er afspejlet i de spørgsmål, den drøfter, og de rapporter, den udarbejder på det finansielle og økonomiske område. Det beskriver også gruppens rapporter som "partisan". Efter klagerens opfattelse begunstiger gruppens mål private interesser.

65. Ifølge ECB's udtalelse til Ombudsmanden omfatter plenarmøderne i gruppen Trediveårsgruppen en drøftelse af de internationale økonomiske udsigter i de efterfølgende 12-24 måneder, mens udviklingen på de finansielle markeder også er blevet et omdrejningspunkt. I 2010 og 2011 fokuserede plenumdebatterne på at reparere økonomierne efter finanskrisen, årsagerne til og konsekvenserne af krisen, de erfaringer, der kan drages, de resterende udfordringer og indvirkningen af finansielle og lovgivningsmæssige reformer på banksektoren. Plenarmøderne berørte også udviklingen i vækstøkonomierne, spørgsmål, der står over for det internationale monetære system, og geopolitiske risici.

66. Ombudsmanden har nøje gennemgået de offentligt tilgængelige oplysninger på Tredive-Gruppens websted [12] . Disse oplysninger bekræfter, at sådanne spørgsmål rent faktisk var genstand for ovennævnte plenarmøder. Det er Ombudsmandens opfattelse, at sådanne spørgsmål er åbenbart relevante for ECB's arbejde, og at det er rimeligt, at ECB anser det for hensigtsmæssigt at indlede drøftelser om disse spørgsmål.

67. Desuden viser en gennemgang af talerne på plenarmøderne, der fandt sted i 2010 og 2011, at de synspunkter, der blev givet udtryk for om ovennævnte spørgsmål, var meget forskellige. Af de 17 talere på gruppen af tredive plenarmøder, som Bank Al Maghrib og Den Arabiske Fond for Økonomisk og Social Udvikling var vært for den 27.-29. maj 2010, arbejdede 11 for offentlige organer [13] , fire arbejdede for private finansielle organer [14] og to var akademikere [15] . Af de 19 talere på gruppen af tredive plenarmøder, som Federal Reserve Bank of New York var vært for den 2.-4. december 2010, arbejdede 11 for offentlige organer [16] , seks arbejdede for private finansielle organer [17] og to var akademikere [18] : Af de 19 talere på gruppen af tredive plenarmøder, som den schweiziske nationalbank var vært for den 26.-28. maj 2011, arbejdede 12 for offentlige organer [19] , fire arbejdede for private finansielle organer [20] og tre var akademikere [21] .

68. ECB oplyste, at gruppen af tredive også afholder "internationale bankseminarer".

Ombudsmanden har nøje gennemgået dagsordenerne for de internationale bankseminarer for 2009 og 2010, som er offentligt tilgængelige i Tredivegruppens årsberetning.

69. Det internationale bankseminar, som Tyrkiets centralbank var vært for den 5. oktober 2009, havde følgende dagsorden og talere:

Emne 1: Grønne skud: Hvor vigtigt og hvor bæredygtigt?

Højttalere

Globalt perspektiv, John Lipsky, første viceadministrerende direktør for Den Internationale Valutafond

Europa, Jean-Claude Trichet, (dengang) formand for Den Europæiske Centralbank

Japan, Masaaki Shirakawa-direktør, Bank of Japan

Tyrkiet, Durmu Yilmaz, chef for Tyrkiets centralbank

Emne 2: International koordinering af finans- og reguleringspolitikken

Perspektiv, Mervyn King, guvernør, Bank of England

Perspektiv, Sheila C. Bair, formand for Federal Deposit Insurance Corporation

Perspektiv, Mario Draghi, (dengang) guvernør, Banca D'Italia, (dengang) formand for Rådet for Finansiell Stabilitet

Perspektiv, Jaime Caruana, administrerende direktør, Bank for International Settlements

Emne 3: Vækstmarkedsbekymringer

Perspektiv, Duvvuri Subbarao, guvernør, Reserve Bank of India

Perspektiv, Henrique de Campos Meirelles, direktør, Bank of Brazil.

70. Det internationale bankseminar var vært for Den Interamerikanske Udviklingsbank den 10. oktober 2010 og havde følgende dagsorden og talere:

Emne 1. Globale økonomiske udsigter: Er der stadig storme i forvejen?

Højttalere

Ben S. Bernanke, formand for Federal Reserve System

Jean-Claude Trichet, formand for Den Europæiske Centralbank

Mervyn King, guvernør, Bank of England

Emne 2: Alternative drivkræfter for økonomisk vækst

Højttalere

Zhou Xiaochuan, guvernør, People's Bank of China

Montek Ahluwalia, vicekommissær for planlægning, Indien

Luis Alberto Moreno, formand for Den Interamerikanske Udviklingsbank

Robert Zoellick, Verdensbankens præsident

Emne 3: Finansiell reform: Er vi der endnu?

Højttalere

Paul A. Volcker, formand for Economic Recovery Advisory Board

Mario Draghi, (dengang) guvernør, Banca D'Italia, (dengang) formand for Rådet for Finansiell Stabilitet

Philipp Hildebrand, formand for den schweiziske nationalbank.

71. Det er Ombudsmandens opfattelse, at de spørgsmål, der drøftes på de to ovennævnte internationale bankseminarer, klart er relevante for ECB's arbejde, og at ECB med rimelighed kan anse det for hensigtsmæssigt, at formanden indleder drøftelser om disse spørgsmål. Desuden viser en gennemgang af talerne på disse internationale bankseminarer, at synspunkterne om ovennævnte spørgsmål var meget forskellige. Med hensyn til seminaret i 2009 noterer Ombudsmanden sig, at af de ni talere arbejdede otte for offentlige organer, og kun én arbejdede for et privat finansielt organ. Med hensyn til seminaret i 2010 bemærker Ombudsmanden, at alle 10 talere arbejdede for offentlige organer.

72. Det er Ombudsmandens opfattelse, at dagsordenerne og mangfoldigheden af talerne på plenarmøderne og seminarerne i Gruppen på Trediveårsmødet fører til den konklusion, at gruppen som sådan bør karakteriseres som et diskussionsforum snarere end en interessegruppe eller en lobby, der søger at fremme private interesser.

73. I lyset af konklusionerne i præmis 56, 63 og 72 ovenfor finder Ombudsmanden ikke, at klagerens argumenter vedrørende karakteren af gruppen på 30 kan opretholdes.

74. Klageren fremfører også argumenter vedrørende risikoen for, at formanden, og dermed

ECB, kan identificeres med rapporter fra Tredive-gruppen, og at dette vil bringe ECB's uafhængighed i fare.

75. Ombudsmanden bemærker, at rapporter udarbejdes af individuelle medlemmer af Tredive-Gruppen og offentliggøres i eget navn eller udarbejdes af arbejdsgrupper. Hver rapport, der udarbejdes af en person, indeholder følgende erklæring: "*De synspunkter, der kommer til udtryk i dette dokument, er forfatterens og repræsenterer ikke nødvendigvis Tredive-gruppens synspunkter*". Hver rapport udarbejdet af en arbejdsgruppe indeholder følgende erklæring: "*De synspunkter, der kommer til udtryk i dette dokument, er fra arbejdsgruppen om [rapportens emnetitel] og repræsenterer ikke nødvendigvis synspunkterne hos alle de enkelte medlemmer af Tredive-gruppen.*" Derfor er der ikke noget krav om, at andre medlemmer af Tredive-gruppen tilslutter sig en bestemt persons eller en arbejdsgruppes synspunkter. Rapporter udarbejdet af andre personer eller af arbejdsgrupper, som ECB's formand ikke har deltaget i, begrænser således på ingen måde ECB's formands uafhængighed.

76. Selv om den nuværende formand for ECB tilsyneladende ikke har deltaget i udarbejdelsen af en rapport fra gruppen på tredive siden hans udnævnelse til medlem af ECB, gjorde hans forgænger det. Som klageren har anført (jf. præmis 34 ovenfor), blev den rapport, der blev offentliggjort i oktober 2009 om reformen af Den Internationale Valutafond, udarbejdet af en arbejdsgruppe, hvori Trichet, den daværende formand for ECB [22], var medlem. Endvidere fremgår det udtrykkeligt af ECB's udtalelse (jf. præmis 23 ovenfor), at formanden for ECB i fremtiden kan deltage i studiegrupper.

77. Ombudsmanden bemærker, at det er praksis for Tredive-Gruppen at angive i rapporter, at medlemmerne deltager "i deres individuelle egenskab", og at de fremsatte synspunkter ikke nødvendigvis afspejler synspunkterne fra de institutioner, som medlemmerne er tilknyttet. Efter Ombudsmandens opfattelse kunne ECB ikke med rimelighed forvente, at borgere og andre interessenter betragter en sådan erklæring som troværdig, hvis genstanden for en rapport vedrører ECB's ansvarsområder [23]. Efter Ombudsmandens opfattelse vil **alle** udtalelser fra medlemmer af ECB's besluttende organer vedrørende ECB's ansvarsområder og **alle** handlinger foretaget af medlemmer af ECB's besluttende organer vedrørende ECB's ansvarsområder i EU-borgernes og andre interessenters øjne få indflydelse på, hvordan ECB opfattes, selv om ophavsmanden til erklæringen eller foranstaltningen anfører, at han eller hun handler privat.

78. Ombudsmanden har ingen grund til at betvivle, at ECB, når den overvejer mulige deltagelse af medlemmer af sine besluttende organer i studiegrupper og eventuel godkendelse af rapporter offentliggjort af Tredive-Gruppen eller enhver anden enhed, vil tage behørigt hensyn til behovet for ikke blot at sikre, at dens institutionelle interesser beskyttes, men også til EU's væsentlige interesser som helhed, at ECB i borgernes øjne bør opfattes som legitim.

79. Klageren udtrykker endvidere sin bekymring over, at ECB's formands deltagelse i gruppen af tredive debatter og seminarer i sig selv ville udsætte ham for utilbørlig indflydelse fra den enkelte private sektors interesser. Klageren synes at antyde, at selv om Group of Thirty ikke er en lobby i sig selv, giver den private interesser en platform til at lobbye de øverste

beslutningstagere i de vigtigste centralbanker i verden, herunder ECB.

80. ECB har gjort gældende, at det generelt er nødvendigt, at ECB's formand afholder regelmæssige møder og udveksler synspunkter med højtstående repræsentanter for den offentlige og private sektor, eftersom sådanne møder og udvekslinger udgør en yderst værdifuld kilde til førstehåndsinformation om udviklingen i det globale økonomiske og finansielle miljø, som ECB opererer i, og giver den mulighed for at udvikle et informeret syn på dette miljø. Sådanne møder giver også ECB en kanal til formidling af sine politiske foranstaltninger.

81. Ombudsmanden er af den opfattelse, at det er legitimt, at medlemmer af ECB's besluttende organer deltager i en passende offentlig og privat debat om spørgsmål af relevans for ECB's arbejde. Deltagelse i debatten giver ECB mulighed for at forklare og begrunde sine handlinger over for interessenter, herunder over for borgerne. En sådan debat hjælper også ECB med at indsamle og forstå oplysninger og perspektiver om økonomiske og finansielle spørgsmål, der er relevante for ECB's arbejde, således at den bedre kan udføre sin rolle og nå sine mål. Det er således i princippet korrekt og endog nødvendigt, at medlemmerne af ECB's besluttende organer deltager i passende diskussionsfora.

82. Ombudsmanden bemærker, at det i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union hedder, at

"1. Institutionerne giver med passende midler borgere og repræsentative sammenslutninger mulighed for at give udtryk for deres synspunkter og udveksle deres synspunkter offentligt på alle områder af Unionens indsats.

2. Institutionerne fører en **åben**, gennemsigtig og regelmæssig dialog med repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet." (Emphasis tilføjet)

Efter Ombudsmandens opfattelse indebærer forpligtelsen til at opretholde en "åben" dialog med civilsamfundet også, at dialogen bør være afbalanceret, hvilket giver forskellige samtalepartnere en passende mulighed for at drøfte spørgsmål af relevans for ECB's arbejde. Denne bemærkning indebærer ikke, at medlemmer af ECB's besluttende organer kun bør søge at samarbejde med de civilsamfundsgrupper, der internt omfatter hele mangfoldigheden af synspunkter om spørgsmål af relevans for ECB's arbejde. Faktisk er det usandsynligt, at sådanne altomfattende grupper eksisterer. Det betyder snarere, at der bør gøres en indsats for at drøfte ECB's arbejde i forskellige fora ud over at drøfte ECB's arbejde i forbindelse med enheder som f.eks. Trediver-gruppen. Ombudsmanden bemærker, at ECB anerkender dette princip, og at den anvender det ved at afholde flere seminarer om spørgsmål vedrørende ECB's arbejde.

83. Ombudsmanden er enig med klageren i, at det er sandsynligt, at nogle medlemmer af Trediver-Gruppen, når de deltager i dens debatter og seminarer, søger at fremme interesserne hos de organisationer, de arbejder for [24]. Ombudsmanden bemærker imidlertid, at det er et implicit kendetegn for enhver debat, som formanden for ECB deltager i, at samtalepartnerne vil forsøge at overbevise ham om gyldigheden af deres synspunkter. Og omvendt. Der ville nemlig

ikke være noget uhensigtsmæssigt i forbindelse med ECB's formand, når han deltager i Gruppen af Tredive-aktiviteter, der fremmer ECB's og EU's interesser, ved (under behørig hensyntagen til behovet for tavshedspligt [25]) at meddele ECB's synspunkter om spørgsmål vedrørende ECB's rolle, forsøge at overbevise andre beslutningstagere og interessenter om fordelene ved ECB's synspunkter og indhente oplysninger til brug for ECB. Der er intet, der tyder på, at en sådan debat vil bringe ECB's eller formandens uafhængighed og integritet i fare. I denne forbindelse tager Ombudsmanden behørigt hensyn til mangfoldigheden i gruppen "Tredive" og emnet for de seneste plenarmøder og seminarer (jf. punkt 65-73 ovenfor).

84. Klageren hævder endvidere, at disse debatter ikke er gennemsigtige i den forstand, at de føres bag "lukkede døre", og at deres indhold ikke er offentligt. ECB har endvidere gjort gældende, at ECB ikke har offentliggjort sin formands medlemskab af Tredive-gruppen.

85. Ombudsmanden understreger, at gennemsigtighed spiller en afgørende rolle med hensyn til at fremme borgernes tillid til, at EU og dets institutioner fungerer korrekt. Gennemsigtighed spiller navnlig en vigtig rolle med hensyn til at fremme borgernes tillid til, at beslutningstagerne handler uafhængigt og uden interessekonflikter, som kan forvride deres dømmekraft.

86. Ombudsmanden er af den opfattelse, at når ECB's formand deltager i et møde, bør formålet med mødet, de øvrige deltageres identitet og de emner, der drøftes, normalt betragtes som offentlig information, medmindre der foreligger en legitim grund til fortrolighed, såsom behovet for at beskytte offentlighedens interesser med hensyn til EU's eller en medlemsstats finansielle, monetære eller økonomiske politik [26] . Ombudsmanden bemærker i denne forbindelse, at Tredive-Gruppens websted synes at indeholde i det mindste grundlæggende oplysninger af den art, der er nævnt ovenfor.

87. Ombudsmanden bemærker også, at artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder omfatter retten til at skrive til enhver af institutionerne og til at få et svar. Borgerne har således mulighed for at anmode ECB om yderligere oplysninger om eventuelle specifikke gruppemøder, som ECB's formand deltager i.

88. Ombudsmanden bemærker også, at formandens medlemskab af Tredive-Gruppen aldrig var hemmeligt, da det blev offentliggjort på gruppens websted. Ombudsmanden er imidlertid af den opfattelse, at det også vil være i overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed, at ECB på sit eget websted offentliggør det forhold, at ECB's formand er medlem af Tredive-Gruppen. Desuden synes der *umiddelbart* ikke at være nogen god grund til, at dette ikke kunne lade sig gøre ved at medtage oplysningerne i formandens CV (den nuværende version af hans CV informerer ikke blot borgerne om præsidentens uddannelse og tidligere karriere (herunder hans arbejde hos Goldman Sachs), men også om, at han er medlem af bestyrelsen for Princeton Institute for Advanced Study [27]). Ombudsmanden vil fremsætte en yderligere bemærkning i overensstemmelse hermed.

89. Klageren henleder endvidere opmærksomheden på, at det i den supplerende kodeks for etiske kriterier for medlemmerne af ECB's Direktion hedder, at medlemmer af Afviklingsinstansen bør rådføre sig med den etiske ansvarlige i tilfælde af tvivl med hensyn til

indbydelser til at deltage i tredjepartsarrangementer. Klageren kritiserer den omstændighed, at formanden for ECB tilsyneladende ikke foretog en sådan høring vedrørende hans medlemskab af Trediver-gruppen. Ombudsmanden understreger betydningen af fuldt ud at overholde ECB's etiske regler). Han understreger, at hvis et medlem af ECB's besluttende organer er i tvivl om, hvorvidt deltagelse i en bestemt begivenhed eller organisation kan rejse tvivl om hans eller hendes uafhængighed og integritet samt ECB's uafhængighed og integritet, bør han eller hun rådføre sig med den etiske medarbejder. I det foreliggende tilfælde er Ombudsmanden imidlertid af den opfattelse, at ECB's formand i lyset af de ovenfor anførte beviser ikke havde grund til at antage, at hans medlemskab af Trediver-gruppen kunne bringe hans uafhængighed og integritet eller ECB's uafhængighed og integritet i fare.

90. Inden Ombudsmanden konkluderer, understreger han, at finanskrisen i høj grad har øget ECB's synlighed i offentligheden og offentlighedens forventninger til dens rolle. Ombudsmanden bemærker endvidere, at der sandsynligvis vil blive overdraget yderligere ansvarsområder til ECB i fremtiden, navnlig med hensyn til tilsyn med banker. Denne udvikling betyder, at ikke kun ECB, men EU som helhed har en vital interesse i at sikre, at ECB yderligere øger kvaliteten af sin kommunikation med offentligheden. Ombudsmanden vil også fremsætte en yderligere bemærkning i denne henseende.

91. I sin udtalelse til Ombudsmanden om denne klage fremlagde ECB en detaljeret redegørelse for arten af Trediver-gruppen, og hvorfor den finder det hensigtsmæssigt, at dens formand er medlem heraf. Da klageren først kontaktede ECB, var svaret derimod vagt og defensivt. Ombudsmanden mener derfor, at klageren var fuldt ud berettiget til ikke at acceptere ECB's oprindelige svar, og at klageren faktisk udførte en offentlig tjeneste ved at henvende sig til Ombudsmanden og dermed give ECB endnu en mulighed for at afklare sagen.

92. Med hensyn til klagerens påstand om, at ECB's formands medlemskab af Trediver-gruppen er uforeneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet, finder Ombudsmanden af ovennævnte grunde, at påstanden ikke er berettiget. Ombudsmanden har derfor ikke grundlag for at tage stilling til klagerens påstand. Ombudsmanden afslutter derfor undersøgelsen med en konstatering af, at der ikke foreligger fejl eller forsømmelser.

B. Konklusion

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Påstanden om, at ECB's formands medlemskab af Trediver-gruppen er uforeneligt med ECB's uafhængighed, omdømme og integritet, er ikke begrundet. Ombudsmanden finder derfor ingen fejl eller forsømmelser fra ECB's side i denne henseende.

Klageren og ECB vil blive underrettet om denne afgørelse.

Yderligere bemærkninger

1. Ombudsmanden foreslår, at ECB på sit eget websted medtager oplysninger om, at dens formand er medlem af Tredive-Gruppen. Dette kan gøres ved at tilføje oplysningerne til formandens CV.

2. I lyset af dens øgede ansvar og offentlighedens synlighed opfordrer Ombudsmanden ECB til at tage skridt til yderligere at højne kvaliteten af sin kommunikation med offentligheden.

P. Nikiforos Diamandouros

Udfærdiget i Strasbourg, den 1. februar 2013

[1] Administrerende direktørs websted beskriver administrerende direktør som en "forsknings- og kampagnegruppe, der arbejder for at afsløre og udfordre den privilegerede adgang og indflydelse, som selskaber og deres lobbygrupper nyder godt af i EU's politikudformning".

[2] Hjemmesiden for "Gruppe of Thirty" er www.group30.org [Link]

[3] Det Europæiske System af Centralbanker.

[4] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[5] www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[6] Artikel 130 i TEUF har følgende ordlyd:

"Under udøvelsen af de beføjelser og gennemførelsen af de opgaver og opgaver, som er tillagt dem ved traktaterne og statuten for ESCB og ECB, må hverken Den Europæiske Centralbank, en national centralbank eller medlemmer af deres besluttende organer søge eller modtage instrukser fra Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, fra nogen regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ..."

[7] Artikel 7 i statuten for ECB har overskriften "Uafhængighed". Den har følgende ordlyd:

"I overensstemmelse med artikel 130 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde må hverken ECB, en national centralbank eller noget medlem af deres besluttende organer søge eller modtage instrukser fra Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, enhver

regering i en medlemsstat eller fra noget andet organ [...]"

[8] Der kan siges at foreligge en åbenbar interessekonflikt, når det viser sig, at en tjenestemands private interesser på utilbørlig vis kan påvirke udøvelsen af hans eller hendes hverv, selv om dette faktisk ikke er tilfældet.

[9] Kontrolleret på gruppens websted på 30 den 3. december 2012. Der synes at være 37 "nuværende medlemmer" og et "seniormedlem" af "Gruppe af 30".

[10] I 2011 besluttede gruppen af Tredive, at alle elektroniske kopier af sine publikationer ville blive distribueret gratis. Gruppen af tredive erklærer, at "missionen" for gruppen af Tredive ville blive hjulpet af denne tilgang. Den fastholder, at læsertallet for Gruppe af Tredive-materiale vil stige som følge af denne politiske ændring.

[11] 28 af de 88 bidragydere er offentlige organer.

[12] Se www.group30.org/images/PDF/ReportPDFs/G30AnnualReport20102011.pdf [Link]

[13] Lorenzo Bini Smaghi, Den Europæiske Centralbank, Philipp Hildebrand, den schweiziske nationalbank Guillermo Ortiz, Bank for International Settlements Zhu Min, Den Internationale Valutafond Abdlatif Al-Hamad, Den Arabiske Fond for Økonomisk og Social Udvikling Stanley Fischer, Bank of Israel Ibrahim S. Dabdoub, Kuwaits nationalbank Montek Ahluwalia, Indiens regering Jaime Caruana, Bank for International Settlements William C. Dudley, Federal Reserve Bank of New York.

Sir David Walker, Morgan Stanley International. Jacques de Larosière, BNP Paribas Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos og William R. Rhodes, Citigroup.

Paul Krugman, Princeton University og Toyoo Gyohten, Institut for Internationale Valutaspørgsmål.

Lawrence W. Summers, Det Hvide Hus' nationale økonomiske råd; Janet Yellen, styrelsesrådet for Federal Reserve Masaaki Shirakawa, Bank of Japan Christian Noyer, Bank of France;

Zhou Xiaochuan, Kinas Folkebank Jose de Gregorio, Chiles centralbank Mark Carney, Canadas Bank Philipp Hildebrand, den schweiziske nationalbank Paul Tucker, Bank of England William C. Dudley, Federal Reserve Bank of New York og Lord Adair Turner, Financial Services Authority.

Tommaso Padoa-Schioppa, Promontory Europe E. Gerald Corrigan, Goldman Sachs Group, Inc.

Arminio Fraga Neto, Gavea Investimentos Jacques de Larosière, BNP Paribas, Roger W. Ferguson, Jr., TIAA-CREF og Jacob Frenkel, Group of Thirty.

Kenneth Rogoff, Harvard University og Ernesto Zedillo, Yale Center for Study of Globalization.

[19] Micheline Calmy-Rey, Schweiz; Mervyn King, Bank of England Christian Noyer, Banque de France Tharman Shanmugaratnam, finansministeriet, Singapore Zhou Xiaochuan, Kinas Folkebank Jean-Claude Trichet, daværende formand for Den Europæiske Centralbank; Klaus Regling, den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet Abdlatif Al-Hamad, Den Arabiske Fond for Økonomisk og Social Udvikling Stanley Fischer, Bank of Israel William C. Dudley, Federal Reserve Bank of New York Jaime Caruana, Bank for International Settlements Gerd Häusler, Federal Reserve Bank of New York.

[20] Guillermo Ortiz, Grupo Financiero Banorte; Jacques de Larosière, BNP Paribas William R. Rhodes, William R. Rhodes Global Advisors and Arminio Fraga, Gavea Investimentos

[21] Martin Feldstein, Harvard University; Eugene Rogan, Oxford University og Toyoo Gyohten, Institut for Internationale Valutaspørgsmål.

[22] Se [Link] http://www.group30.org/images/PDF/GRP30_IMF09_RPT_FNL-NEW.pdf Trichet var observatør i arbejdsgruppen for rapporten.

[23] Ombudsmanden bemærker i denne forbindelse, at ECB's ansvar ikke omfatter f.eks. en reform af Den Internationale Valutafond.

[24] Selv om klageren lægger særlig vægt på den private sektors rolle i Tredive-gruppen, bemærker Ombudsmanden, at medlemmerne af ECB's besluttende organer i henhold til artikel 130 i TEUF skal sikre deres uafhængighed af enhver tredjepart, herunder af andre offentlige organer. Som sådan er det lige så vigtigt, at formanden for ECB ikke befinder sig i en situation, hvor han uretmæssigt vil blive påvirket af repræsentanter for andre offentlige finansielle institutioner.

[25] Jf. artikel 37 i statuten for ECB med overskriften "Professionel tavshedspligt", hvori det hedder, at "medlemmer af ECB's styrende organer og ansatte i ECB og de nationale centralbanker er forpligtet til, selv efter at deres hverv er ophørt, ikke at videregive oplysninger af den art, der er omfattet af tavshedspligt".

[26] Jf. analogt artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning 1049/2001, hvorefter institutionerne skal afslå aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af offentlighedens interesser med hensyn til Fællesskabets eller en medlemsstats finans-, valuta- eller økonomiske politik.

[27] Se <http://www.ecb.europa.eu/ecb/orga/decisions/html/cvdraghi.en.html> [Link] (tjekket den 11. december 2012).